

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.38/2011/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2012. év november hó 15. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fejér Megyei Bíróság 6.B.186/2009/12. számú ítéletét I. r. és II. r. vádlottal szemben megváltoztatja.

Az I. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény jogszabályi hivatkozását a Btk. 170. § (1) és (5) bekezdés I. fordulatra pontosítja.

Az I. r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 3 (három) évre mérsékli.

A II. r. vádlottat 3 (három) évre próbára bocsátja, egyben az őrizetben töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A Fejér Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.273/2009. szám alatt kezelt, a bűnjeljegyzék 5., 6. és 7. tétele alatt szereplő ruhaneműket és cipőt I. r. vádlottnak rendeli kiadni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. és II. r. vádlottal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fejér Megyei Bíróság 6.B.186/2009/12. számú, 2010. október 11. napján kihirdetett ítéletével I. r. vádlottat a Btk. 170. § (1) és (6) bekezdése szerinti testi sértés büntette miatt 1 évi - végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönre ítélte, amelynek végrehajtása esetére az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

A II. r. vádlottat a Btk. 170. § (1), (2) bekezdése szerinti testi sértés büntette miatt 8 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönre ítélte, amelynek végrehajtása esetére az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. r. vádlott és védője 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd ezen belül elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése végett fellebbezett.

A II. r. vádlott és védője enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.46/2011. számú átiratában a védelemi fellebbezéseket alaptalannak tartotta, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Kifejtette, hogy az eljárási szabályok megtartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárásban az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, és a bizonyítékok összevetésével megalapozott, a másodfokú eljárásban is irányadó tényállást állapított meg, amelyből okszerűen következett a vádlottak bűnösségére és törvényesen minősítette a bűncselekményeket. A kiszabott büntetések nem eltúlzottak, ezért enyhítésük nem indokolt.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén az ügyészség nem képviseltette magát.

A másodfokú eljárásban a védők fenntartották a bejelentett fellebbezést. Az I. r. vádlott védője a tanúk nem következetes, a rendőri jelentés tartalmából kitűnően módosított tartalmú vallomására, és a lefoglalásból is következő vádlotti ruházatra hivatkozva elsődlegesen a védenccé felmentését, másodlagosan a jelentős időmúlás, és a sértett közreható magatartása alapján a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A II. r. vádlott védője az enyhítésért bejelentett és fenntartott fellebbezést az ittas sértett kezdeményező szerepére, az időmúlásra és védenccé az elkövetés óta is büntetlen előéletére alapította. Vele szemben pénzbüntetés kiszabását indítványozta, de másodlagosan az előzetes mentesítés alkalmazását kérte.

Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán tagadta bűnösségét és védekezését ismételte meg; II. r. vádlott nem kívánt felszólalni.

A fellebbezések részben voltak alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást teljes körben a Be. 348. § (1) bekezdése szerint felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárásban az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A felderített bizonyítékokkal kellő részletességgel

foglalkozott, azokat egyenként elemezte, de egymással összevetve összességükben is értékelte. Mérlegelésekor az ésszerű gondolkodás szabályait nem sértette meg, a levont következtetései logikusak és helytállóak.

Az I. r. vádlott tagadó vallomásaival szemben az ítélet történeti tényállását a sértett vallomását alátámasztó 1., 2., és 3. tanúk előadására alapította, akik konkrétan látták a vádlott által a sértett testére leadott szúrásokat. Ezt tovább erősítette 5. tanú vallomása, aki ugyan a szúrást nem látta, de a szúrásként is leadható ütéseknek vélt mozdulatokat igen és azt is, hogy az I. r. vádlott fehér színű nadrágja zsebében egy kézzel nyitható zsebkést viselt a peremre akasztva, amely a rendőri intézkedés idejére már nem volt ott. A II. r. vádlott a sértett bántalmazását elismerte, az I. r. vádlott késszúrásairól pedig nem tudott. A tanúvallomásokban mutatkozó és a védelem által felsorolt ellentmondások nem kerültek el az elsőfokú bíróság figyelmét, azokat szem előtt tartva a bizonyítékokat összességükben értékelte. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét is megfelelően teljesítette, mérlegelését részletesen rögzítette.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján annyiban kellett pontosítani, hogy

- a bűncselekmény 2008. szeptember 14.-ére virradó éjjel 2 óra tájban történt;
- a II. r. vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik; illetőleg
- az I. r. vádlottat a Pécsi Városi Bíróság 14. B. 301/2009/5. számú, 2009. július 13. napján jogerős ítéletével a 2004. június 16-án társtettesként elkövetett önbíráskodás büntette miatt pénzbüntetésre ítélte.

Az első kiegészítés azért vált szükségessé, mert az elkövetés idejét pontosan és teljes egészében kell rögzíteni. A második kiegészítés a vádlott nyilvános ülésen megtett nyilatkozata alapján történt, míg a harmadik az erkölcsi bizonyítvány adatából.

E kiegészítések mellett az elsőfokú bíróság tényállása megalapozott és a felülbírálat során irányadó.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és törvényesen minősítette a felrótt bűncselekményeket is.

Eredménnyel nem támadható az elsőfokú bíróság következtetése arról, hogy az I. r. vádlott volt az a személy, aki a sértett életét a leadott három késszúrással közvetetten veszélyeztette. A szúrások közül a közepes erejű hasi szúrás megnyitotta a sértett hasüregét, sértve a májat és a vastagbél hashártyáját.

A vádlottak szándékegységben cselekedtek, de a II. r. vádlott nem tudott 1. r. vádlott késsel végrehajtott támadásáról, ezért nem tévedett a Fejér Megyei Bíróság

(jelenleg Székesfehérvári Törvényszék), amikor a II. r. vádlott felelősségét a sértettre mért ütésekben és a rúgásokban, illetőleg az ennek eredményeként létrejött nyolc napon túl gyógyuló orrcsonttörésben állapította meg.

A bűncselekmény jogszabályhelyi felhívását pontosító rendelkezés azon alapul, hogy a törvényszék helyesen az elkövetés idején irányadó jogot alkalmazta, és akkor az életveszélyt okozó testi sértést a Btk. 170. § (5) bekezdés első fordulata szabályozta. A (6) bekezdés számozási módosítására később, 2009. február 1-jén került sor.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó tényezőket feltárta, felsorolta és megfelelően értékelte. Az elkövetés óta további időmúlás következett be, de a legjelentősebb az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú elbírálásig eltelt (az ügy nem sorolódik a kiemelt ügyek közé) több, mint két év.

Az I. r. vádlottal szemben a súlyos fokú korlátozottsága miatt a Btk. 24. § (2) bekezdése alkalmazásával kiszabott büntetés továbbra sem tekinthető eltúlzottnak, de a próbaidő maximális tartamát az időmúlás miatt mérsékelte az ítélőtábla.

A II. r. vádlottal szemben három évig terjedő szabadságvesztés szabható ki. A jelentős időmúlásra és a beismerésben lévő vádlott továbbra is büntetlen előéletére figyelemmel az elbírálás idején már kellő alappal feltételezhető, hogy II. r. vádlottal szemben a büntetési célok a büntetés kiszabás próbaidőre való elhalasztás mellett is biztosíthatóak. Ezért az ítélőtábla a Btk. 72. §-a alapján a büntetés kiszabását próbaidőre elhalasztotta, de a törvényi maximumban meghatározott tartamra a bűncselekmény tárgyi súlya miatt.

Az elsőfokú bíróság I. r. vádlott ruházatát - feltehető elírás miatt - 4. tanúnak rendelte kiadni, ezért ezt pontosítani kellett a másodfokú eljárásban. Egyebekben az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit helybenhagyta.

A Be. 386. § kizárja az ítélet ellen a további fellebbezés lehetőségét.

Budapest, 2012. év november hó 15. napján

. Rédei Géza s.k.. Mató Ágnes s.k.. Vincze Piroska s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fejér Megyei Bíróság 6.B.186/2009/12. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 1.Bf.38/2011/9. számú ítéletében foglalt változások mellett I. r. és II. r. vádlottakkal szemben jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2012. év november hó 15. napján
. Rédei Géza sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül: